

tager jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig videre i Diebliffet, da der ikke er fremkommet egentlig principielle Indvendinger mod Lovforslaget som saadant, og jeg kan derfor blive staaende ved, hvad der i saa Henseende er blevet anført i Motiverne. De Bemærkninger, der ere fremkomne, ere mest faldbne som Bemærkninger med Hensyn til enkelte Punkter i Lovforslaget og, som det forekommer mig, nogle af dem endog saa som henhørende til den Detail, som det i alt Fald neppe vil lønne sig at trænge dybere ind i ved første Behandling, især ikke ved en Sag, hvor det maa anses for en afgjort Ting, at der vil blive nedsat et Udvalg. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Central-Laboratoriet, som omtales i § 4, hvilket Spørgsmaal blev reist af den første æredeALER, vil jeg kun sige, at jeg naturligtvis i og for sig ikke kunde have Noget imod Oprettelsen af flere Laboratorier rundt omkring i Landet, men naar jeg har ment, at man maatte indskrænke sig til dette ene, er det begrundet i praktiske Hensyn, begrundet i Hensynet til Befolkningsne, og ogsaa begrundet deri, at jeg virkelig tror, at dette ene Laboratorium vil være tilstrækkeligt og meget vel vil kunne bestribe, hvad der bliver for det at gjøre. Da vort Land er lille og Forbindelserne med Hovedstaden allevegne lette, maa det betragtes som en ringe Ting, baade i Henseende til Tid og til Befolking, at indsende disse Prover hertil, til Central-Laboratoriet i de Tilfælde, hvor der kræves særlig tekniske Kundskaber for at kunne undersøge Barerne, Kundskafter, som ikke maatte være til Stede ude omkring i Jurisdiktionerne. Jeg skulde som sagt ikke have Noget imod Oprettelsen af flere saadanne Laboratorier, men det vil jo blive dyrere og jeg tror ikke at det er saa nødvendigt, at der er Grund til at stride til de foretagne Befolkinger, som det maatte medføre. Med Hensyn til selve Ordningen af dette Laboratorium vil jeg blot imødegaa en Misforstaaelse, som det synes, at denne Paragraf har været Gjenstand for, idet der nemlig er talt om, at det var undergivet Sundhedskollegiets Bestyrelse. Det er ikke Mening. Det er undergivet Sundhedskollegiets Overbestyrelse, det staaer under Sundhedskollegiet, men det er ikke Mening, at Sundhedskollegiet skulde bestyre Laboratoriet; det vilde ikke kunne lade sig gjøre, det kan et Kollegium ikke, og det vilde man ikke kunne forlange af Sundhedskollegiets Medlemmer, selv om de havde Tid dertil. Nei, det er naturligtvis Mening, at Laboratoriet skal have en Remiter, som er dets Bestyrer, det skal være en Mand, af hvem man venter, at han vil offere hele sin Tid paa dette Arbejde. Det skal være en Mand, der er der altid, eller i det Mindste dog til visse Tider paa Dagen, og jeg forudsætter ogsaa, at der vil blive saa meget at bestille i dette Laboratorium, at han vil kunne holde sig stadig beskæftiget. Derimod kan jeg ikke se, at det skulde stride mod Sundheds-

kollegiets hele Stilling, at føre Overlystnet, at have Overbestyrelsen af dette Laboratorium. Der er ingen anden Autoritet her i Landet dertil, og at skabe nye Autoriteter for den Sags Skyld, antager jeg vilde være lidet praktisk og vist kun føre til, at Gjennemførelsen af de Bestemmelser, der indeholdes i dette Lovforslag, enten alle eller nogle vilde blive udstudte i en ubestemt lang Fremtid. Der er ikke nogen anden sagkyndig Autoritet her i Landet, som man kan henvise det overordnede Tilsyn med dette Laboratorium til, end Sundhedskollegiet, og derfor mener jeg, at man bør benytte denne Autoritet. Det er endvidere blevet gjort gjældende med Hensyn til Forslagets § 2, at der ogsaa i de mindre Kjøbstæder, de Kjøbstæder, der havde under 5,000 Indbyggere, var god Grund til at ansætte en saadan sagkyndig Bistand for Sundhedspolitiet som den, der omtales i Paragrafen. Ogsaa der er jeg i det helbige Tilfælde at kunne sige: Ja naturligtvis, for mit Bedkommende saa meget des hellere. Mener man at kunne se bort fra de pekuniære Hensyn, som ganske vist ikke ville betyde stort, saa følger det af sig selv, at efter det hele Standpunkt, jeg indtager, og det hele Synspunkt, Loven hviler paa, kan jeg kun betragte det som saa meget desto bedre, hvis man tror at kunne indføre denne Foranstaltning ogsaa i de mindre Kjøbstæder. Jeg antager, at det ikke vil blive nogen stor Sum, det kommer til at dreie sig om; thi medens man i de større Byer maa gjøre Regning paa, at denne Bistand for Sundhedspolitiet omtrent maa offere hele sin Tid derpaa, vil der jo maasse nok i de mindre Byer kunne findes Mænd, som kunne gjøre det ved Siden af andre Beskæftigelser, saa at de ikke behøve at offere hele deres Tid hertil. Men Noget skulle de naturligtvis have for deres Arbejde, saa Udgift vil der nødvendigvis være forbunden dermed. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til den Bemærkning, som saaldt fra den æredeALER, som omtalte dette Punkt, dog kun sige dette, at jeg egentlig ikke har tænkt mig, at det skulde være i alt Fald nogen Nødvendighed, at det blev en Apotheker eller en særlig Remiter, der antoges til denne Bestilling; thi jeg er gaaet ud fra, at det var en Fordring, der neppe vilde kunne ventes opfyldt, og navnlig ikke paa de Steder, hvor der er saa meget at gjøre, at en saadan Mand maa offere det Meste af sin Tid derpaa. Jeg har navnlig tænkt mig, at det skulde være varetøndige Mænd, Folk, som havde en vis Færdighed i at undersøge og bestemme Barerne; thi disse Mænds Opgave er jo ikke at sælde nogen egentlig endelig Dom over Barerne, men kun at have deres Opmærksomhed henvendt paa, om der salbydes Barer, som det kan være naturligt at have Mistanke til, og som der kan være Grund til at underkaste en nærmere Undersøgelse. Derfor har jeg ikke tænkt mig, at det skulde staa som nogen uforsvarelig eller endog-